

Scénář – Petr Feld

Pan Petr Feld se narodil 22. dubna 1960. V srpnu 1968 mu bylo teprve 8 let a léto zrovna trávil u babičky a dědečka, když se z rádia ozvalo, že do Prahy přijela vojska Varšavské dohody.

1) Petr Feld se narodil 22. dubna 1960. V srpnu 1968 mu bylo teprve 8 let. Léto zrovna trávil u babičky a dědečka, když se z rádia ozvalo, že do Prahy přijela vojska Varšavské dohody.

„Pamatuju si, že jsem den před tím s dědou dělal nějaký...no, vyráběl a večer jsem říkal: ‚já už se strašně těším na ráno. A já jsem ráno vstal a šel jsem do kuchyně. Všichni byli u rádia a tam vysílali, že nás okupují ruský vojska a že a prchají z rádia. No prostě ti reportéři prchali a babička říkala: ‚bude válka a já jsem si tehdy jako dítě řekl, že jsem se na to neměl těšit. A od té doby si celej život neřeknu, že se těším na druhý den. Vždycky celej život vzpomenu, že jsem se v tom 68 těšil na ten druhý den a jak to dopadlo.“

Po základní škole se dostat na střední pro něj nebylo vůbec jednoduché.

2) V době, kdy Petr končil základní školu, ovládla život v Československu normalizace. Komunistická strana znovu utužovala svou moc. Dostat se na střední pro něj i z tohoto důvodu nebylo vůbec jednoduché.

„no já jsem vystudoval stavební průmyslovku, ale nebylo to tak jednoduché, protože jste se mohli hlásit jenom na jednu školu, ale museli jste k tomu mít nějaká doporučení.“

Jeho maminka chtěla, aby měl alespoň nějaké vzdělání čili maturitu z odborné střední školy. Odtud se následně chtěl přihlásit na architekturu, ale dostat se na tento obor bylo těžké, protože byl pouze v Praze, v Brně a v Bratislavě.

3) Petrova maminka chtěla, aby měl alespoň nějaké vzdělání, tedy maturitu z odborné střední školy. Po jejím úspěšném ukončení se chtěl Petr přihlásit na architekturu. Dostat se na tento obor bylo ale těžké, protože byl pouze v Praze, v Brně a v Bratislavě.

„To jsem vzdal a přihlásil jsem se teda na stavební fakultu, kterou jsem pak teda absolvoval. Tam jsem se teda snažil žádat o výjezdy do zahraničí, ale to už byl takovej sport, protože jsem vždycky skončil u ročníkové komise, kde mi rada SSM řekla, že jsem neaktivní člen a odmítl jsem nést na 1. máje vlajku.“

Petr Feld si v průběhu let co žil ve svém domě, všiml nápisu na fasádě domu naproti. Rusi se ho snažili překrýt vápnem.

4) Vzpomínky na srpnové události roku 1968 Petrovi dlouhá léta připomínal nápis na fasádě domu naproti jeho bydlíšti. Rusové se ho snažili překrýt vápnem.

„A já jsem věděl, co je tam napsaný, že tam je Zachvatčikidamoj, to je okupanti domů“

Rozhodl se, že to nebude řešit. Po revoluci na nápis zcela zapomněl, avšak když se měl dům s nápisem začít opravovat, věděl, že musí zakročit.

5) Po revoluci Petr na nápis zcela zapomněl. Když se ale měl dům s nápisem začít opravovat, pokusil se o jeho zachování.

„Tak jsem říkal no to nemůžu tak nechat. Bohužel oni tu zídku zboží a nikdo to nebude vědět.“

Ozval se tedy Paměti národa a napsal jim příběh nápisu.

6) Příběh unikátního nápisu v Brně předal Petr Paměti národa.

„Teda jako pak mně napsali, že ten nápis teda se rozhodli zachránit a zrenovovat ho.“

7) Muzeum města Brna překrylo nápis ochranou vrstvou a byla zde umístěna pamětní deska.

„Má to být teda údajně jedinej nápis, ktorej přežil teda tady od toho osmašedesátýho do dneška.“

Potom co pan Feld vystudoval stavárnu se stal projektantem, ale i v práci na něho dopadaly důsledky jeho politického názoru.

8) Po absolvování stavební fakulty se Petr stal projektantem. I v práci na něj dopadaly důsledky jeho politického názoru.

„Tehdy jsem si říkal, že já budu na věčné časy řádový projektant. Nikdy se mě nepodaří, prostě dostat z toho jedinýho prkna, toho jedinýho zaměstnání, v kterým budu až do toho důchodu. A byla to tedy dost hrozná představa psychická.“

9) V listopadu 89 se Petr zapojil do protestů v Brně

„Na Náměstí Svobody se to konalo, tak to vím že jsem byl dvakrát.“

„Tam si pamatuju jsme zvonili klíčkama.“

Po revoluci začal podnikat ve stavebnictví, a i když je dnes již čerstvým důchodcem, živí se tím stále. Snaží se navíc upozorňovat veřejnými kulturními akcemi společnost na důležitost demokracie.

9) Po revoluci začal Petr Feld podnikat ve stavebnictví, a i když je dnes už čerstvým důchodcem, živí se tím stále. Navíc se snaží společnost veřejnými kulturními akcemi upozorňovat na důležitost demokracie.

„Hlavně bych vzkázal, abyste nepropadali nějakým informacím, dezinformacím.“

„Vy máte tu možnost si ty informace ověřovat, tak abyste si je ověřovali. Protože tady ty útoky na to, to tady změnit, budou čím dál víc. Tak abyste si opravdu uvědomili, co jsou ty hodnoty.“

A nevěřte tomu, že nějaký návraty do starých časů jsou nějakým řešením, opravdu nejsou.